

תאריך חתימת המסמך: 6.7.2023
מועד אחרון להגשת המסמך: 7.7.2023 – יום שישי
מועד המצאת הבקשה: אין

ת.א. 1108-10-22
קבוע ליום 13.7.2023

בית משפט המחוזי מרכז-לוד
בפני כב' השופטת צ. גרדשטיין פפקין

בעניין: 1. ויקטוריה גליבין, ת.ז. 332731314
משד' בנימין 39, נתניה, נייד: 054-7292250
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג (מ.ר. 62254)
מרח' אבא הלל 7, רמת-גן
טל': 03-7412358, פקס: 077-3180983
דוא"ל: frei.ariel@gmail.com

התובעת

נ ג ד

1. נועם אטיאס, ת.ז. 208196006
מרח' חזון איש 23, ירושלים
ע"י ב"כ עוה"ד ניר אבישר ואח'
רח' משה דיין 16, פתח תקווה.
טל: 03-6129146, פקס: 03-6129146

2. קרנית – קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים ח.פ. 500500376
מדרך מנחם בגין 23 (מגדל לוינסטיין) תל אביב 6137401
טל': 03-7111666, פקסימיליה: 03-7111667
ע"י ב"כ עוה"ד שגיא, שיפמן, אמסלם [מ.ר. 11956]
שד' פל-ים 2, (חלונות הסיטי-בנין "ברוש") חיפה מיקוד 3309502
טל. 8672982, 8669933, פקס – 8672923

הנתבעים

ובעניין: "קרנית" קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים, ח.פ. 500500376
דרך מנחם בגין 23 (מגדל לוינסטיין קומה 17) תל אביב, 6618356
טל': 03-7111666, פקס: 03-7111667
ע"י ב"כ עוה"ד שגיא, שיפמן, אמסלם מ.ר. 11956 ואח'
שד' פל-ים 2, (חלונות הסיטי-בנין "ברוש") חיפה 3309502
טל. 8672982, 8669933, פקס – 8672923
מייל: office@ams-sag.co.il

המודיעה

נ ג ד

1. **אטיאס נועם, ת.ז. 208196006**

מרח' חזון איש 23, ירושלים
 ע"י ב"כ עוה"ד ניר אבישר ואח'
 רח' משה דיין 16, פתח תקווה.
 טל: 03-6129146 פקס: 03-6129146

2. **אלי מלך רון, ת.ז. 319606042**

מרח' שרת משה 19, בת ים 5950314

צדדי ג'

תשובה מטעם הנתבעת מס. 2/המודיעה לבקשת התובעת**למינוי מומחה רפואי בתחום השיקומי****(בקשה מס' 1)**

בהתאם להחלטת כב' ביהמ"ש, מיום 7.6.2023, מוגשת בזאת תגובת הנתבעת מס. 2/המודיעה (להלן: "הנתבעת"), לבקשה למינוי מומחה רפואי בתחום השיקום.

הנתבעת מתנגדת לבקשה, ותבקש מכב' ביהמ"ש לדחותה.

בפתח הדברים, תטען הנתבעת כי פציעתה של התובעת הינה פגיעה שעיקרה ממוקדת בקטיעת רגל, והיא נבחנה, נשקלה וקיבלה ביטוי בקביעות הוועדה הרפואית של המל"ל, בענף "נכות מעבודה", שקבעו לתובעת את נכותה.

יתר על כן, וכנפגעת עבודה זכאות התובעת למלא צריכה, לרבות הציווד והאבזורים מהמל"ל ומקופ"ח, לרבות עזרה ביעין.

על פניו, נראה שפני הבקשה מתמצה בניסיון לחלץ מהמומחה המלצה לעזרה במשק הבית וכיוצא באלה, דברים הנשמכים על טענות עובדתיות הטעונות הוכחה, ובכל מקרה נתונים לשיקול דעתו הבלעדית של כב' ביהמ"ש לאחר שתונח בפניו התמונה המלאה.

ואלה נימוקי התשובה:

התובעת, ילידת שנת 2001, נפגעה, עפ"י הנטען, בתאונה ביום 23.9.2019.

התאונה הוכרה כ"תאונת עבודה", והוועדה הרפואית קבעה לתובעת נכות רפואית לפי הפירוט הבא:

- 80%, בגין קטיעת גוף תחתון, בהתאם לס' 47(6)(ב);
- 10%, בגין כאב פאנטום, בהתאם לס' 32(3)(א);
- 15%, בגין צלקות מכאיבות ומכערות, בהתאם לס' 75(1)(ב);
- 20%, בגין PTSD, בהתאם לס' 34(א)(4).

ככל הידוע, לתובעת משתלמות קיצבאות בענף "נכות כללית" ו- "ניידות".

לטענת הנתבעת, ככל שהתובעת מעוניינת בשיקום אין צריך לומר כי פתוחה בפניה הדרך לפעול למיצוי זכויותיה בענפי המל"ל השונים, לרבות לקיצבה "מיוחדת" ו- "שיקום מקצועי", שככל הידוע, עד היום נמנעה מלפנות למיצוי זכויותיה בענפים אלה.

לטענת הנתבעת, התובעת לא הציגה נימוק כלשהו, שיהיה בו כדי להצדיק את עצם הגשת הבקשה, בשלב זה של הדיון, בטרם הונחה בפני כב' ביהמ"ש התשתית הראייתית ביחס למצבה ותפקודה, ובטרם נשמעו העדויות, וזאת בנוסף לטענותינו, כי אין כל נחיצות במינויו של מומחה שיקומי.

כידוע אין ממנים מומחה שיקומי כדבר שבשגרה.

בעניין זה נפנה לדבריו של כב' השופט זיילר בת.א. (יס) 317/98 רובחי אבו ריאן נ' קרנית (פורסם בצלטנר ע"מ 888):

"כשניתן לעמוד על טיב, כל נכות וכשניתן לתחום את גילוייה הפונקציונליים והטיפוליים מבלי שפעולה זו של תחימה וגילוי תעורפל עקב ריבוי הנכויות אין צורך במומחה שיקומי. אחרי הכל מומחה שיקומי יודע בכל תחום פחות משידוע המומחה לאותו תחום.

כך כשנקודת התפר בין הגילויים החיצוניים הפונקציונליים או הטיפוליים של הנכויות השונות יוצרות חפיפה, ערפול ואי בהירות, רק כשקשה או כאשר אי אפשר לעמוד על מכלול תפקודו של הנפגע או של הטיפול בו, רק אז יש צורך במינוי מומחה שיקומי..."

ברע"א 5124/93 "ציון" חברה לביטוח בע"מ נ. איברהים זועבי, צלטנר עמ' 1761 קבע כב' ביהמ"ש, בין היתר, כי:

"המקרה הנדון הוא מקרה שגרתי שלעניין סוגי המקרים הדומים לו אין למנות מומחה שיקומי כענין שבשגרה".

זאת ועוד ע"פ ההלכה הפסוקה בביהמ"ש לא ימנה מומחה שיקומי כדבר שבשגרה ובוודאי לא בשלב מקדמי זה, ובטרם שמע ביהמ"ש עדויות בתיק ואף טרם התרשם מנזקיה ומגבלותיה, הנתענות והמוכחשות, של התובעת.

כן ראה רע"א 4114/95 חטיב אדהם ואח' נ. "הסנה" ואח', (לא פורסם), מפי כב' השופט שטרסברג-כהן:

"אין מקום להתערבותנו בשלב זה בהחלטתו של בימ"ש קמא לענין מינוי מומחה שיקומי. בימ"ש קמא קובע בהחלטתו כי ניתן לעמוד על המגבלה הפונקציונלית של התובע ולצרכי הטיפול הנאותים שיש לתת לו, מתוך חוות הדעת של שני המומחים שנתמנו ע"י ביהמ"ש, בכל מקרה אין נסגרת בפני הצדדים הדרך לפנות לבית המשפט בבקשה להפנות למומחים שאלות הבהרה או לזמנם לחקירה. הבקשה נדחית ללא צורך בהזמנת תשובת המשיבים".

ראה גם א. ריבלין "תאונת הדרכים-סדרי דין וחישוב הפיצויים" מהדורה שנייה בעמ' 376 -

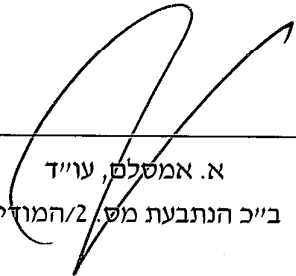
"במקרים הרגילים אין למנות מומחה שיקומי כענין שבשיגרה. הפרקטיקה המקובלת והראויה היא שהשאלה אם למנות מומחה שיקומי, במקרים הרגילים, תחתך, רק לאחר חקירתו של המומחה הרפואי "הרגיל", אם אמנם הוא נתבקש לחקירה".

סוף דבר - מכל אחד מהנימוקים לעיל, יתבקש כב' ביהמ"ש לדחות את הבקשה על כל חלקיה.

בנסיבות, אין כל הצדקה להעמסת הוצאות יתירות שלא לצורך, וודאי בשלב הנוכחי, בטרם הונחה בפני כב' ביהמ"ש התשתית הראייתית הנוגעת למצבה של התובעת ולתפקודה, ובטרם נשמעו העדויות, כאמור.

ככל שיעלה הצורך, הרי שאז ניתן יהיה לדון בבקשת התובעת למינוי מומחה בתחום השיקום, לאחר שישמעו הראיות בתיק, וכב' ביהמ"ש יוכל להתרשם מהתובעת וממגבלותיה הנטענות.

לחילופין בלבד, וככל שביהמ"ש הנכבד יראה למנות מומחה בתחום השיקומי, בניגוד לעמדתנו, תבקש הנתבעת לחייב את התובעת להפקיד את שכר המומחה כתנאי למינוי.


 א. אמסלם, עו"ד
 ב"כ הנתבעת מס' 2/המודיעה